

ارزیابی نقش نیتریک اکساید موجود در ناحیه CA1 هیپوکامپ بر یادگیری و حافظه فضایی موشهای صحرایی وابسته به مرفين

علی پورمتعبد^{۱*}، پریچهر یغمایی^۲، سید ارشادندايی^۱، عاطفه توحیدی^۱
 ۱. گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه
 ۲. گروه زیست شناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران

دریافت: تیر ۸۶ پذیرش: شهریور ۸۶ بازبینی: شهریور ۸۶

چکیده

مقدمه: نقش نیتریک اکساید (NO) در ناحیه CA1 هیپوکامپ بر یادگیری و حافظه فضایی موشهای صحرایی وابسته به مرفين مشخص نیست. شواهدی در تایید نقش نیتریک اکساید در فرآیندهای پاداشی اپیوئیدها وجود دارد. نقش مسیر پامبری NO به عنوان یک مکانیسم داخل سلولی در القاء تقویت طولانی مدت نیز تایید شده است. همچنین گزارش شده که وابستگی خوارکی به مرفين روند یادگیری و حافظه فضایی را با میانجیگری گیرندهای CA1 NMDA هیپوکامپ در موش صحرایی تقویت می‌کند. لذا در مطالعه حاضر نقش NO در این رابطه بررسی شده است.

روش‌ها: در این تحقیق ۳۳ موش صحرایی نر نژاد N-MRI در محدوده وزنی ۳۵۰-۲۵۰ گرم به چهار گروه تقسیم شدند. سپس ناحیه CA1 هیپوکامپ آنها به صورت دو طرفه کانون گذاری شد. بعد از پنج روز بهبود، حیوانات ۳۰ روز مرفين سولفات یا سوکروز را در آب آشامیدنی دریافت کردند. مطالعات ماز آبی مریس از روز ۲۶ تا ۳۰ انجام شد. هر روز یک دقیقه قبل از آزمایش هر حیوان دو میکرولیتر سالین یا ۳ میکروگرم L-NAME (مهارکننده آنزیم نیتریک اکساید سنتاز) در حجم دو میکرولیتر ۱/۵ میکروگرم در حجم یک میکرولیتر در هر طرف در ناحیه CA1 هیپوکامپ دریافت می‌کرد. شاخصه‌های یادگیری و حافظه فضایی به روش آنالیز واریانس (ANOVA) بررسی شد.

یافته‌ها: وابستگی خوارکی به مرفين یادگیری و حافظه فضایی را در موشهای صحرایی تقویت می‌کند. این اثر با تجویز موضعی CA1 هیپوکامپ مهار می‌گردد. نتیجه‌گیری: فعل شدن مسیر پامبری داخل سلولی NO در سلولهای پیرامیدال ناحیه CA1 هیپوکامپ در تقویت یادگیری و حافظه فضایی در حیوانات وابسته به مرفين موثر است.

واژه‌های کلیدی: نیتریک اکساید، مرفين، CA1 هیپوکامپ، موش صحرایی، یادگیری و حافظه فضایی

مقدمه

هیپوکامپ یکی از ساختمانهای عصبی اساسی است که در تشکیل انواع خاصی از حافظه نقش دارد [۵]. گزارش شده تخریب ۲۵٪ و یا بیشتر از ناحیه dorsal هیپوکامپ باعث ایجاد اختلال در فرآگیری و همچنین بازیابی حافظه فضایی در ماز آبی

موریس می‌شود [۲۳]. گیرندهای اپیوئیدی به تعداد فراوان و تراکم بالا در هیپوکامپ موجود بوده و توسط پیتیدهای اپیوئیدی تحريك می‌شوند. این پیتیدها به همراه گلوتامات در سیناپسهای فیبرهای خزهای و مسیر lateral perforant آزاد می‌شوند [۲۳]. از طرف دیگر گزارش شده که اپیوئیدها در تعديل تحريك پذیری سلولهای پیرامیدال هیپوکامپ نقش دارند، بطوری که تجویز آناتگونیستهای گیرنده μ اپیوئیدی القا تقویت طولانی مدت (LTP) را در مسیر فیبرهای خزهای به ناحیه CA3 و

*نویسنده مسئول مکاتبات: apourmotabbed@yahoo.com
وبگاه مجله: www.phypha.ir/ppj